

[Alvilda Larsen.]

saa bedst tro, at de Tanker, det ærede Medlem gav Udtryk for i Gaar, øjeblikkelig har virket tiltalende paa Grundejerne. Det skulde ikke undre mig, hvis en Grundejer havde opsøgt det ærede Medlem i Gaar umiddelbart efter Forhandlingen og havde spurgt det ærede Medlem, hvor meget der saa kunde blive til dem. Det skulde ikke undre mig, om Forslaget var blevet opfattet saadan.

Jeg tror, at jeg med disse Bemærkninger tydeligt og klart har sagt, hvad jeg mener om denne Tanke: den maa vi ganske kategorisk afvise.

Med Hensyn til § 13 i mit Forslag, hvor den højtærede Minister savnede en Bestemmelse om, hvor længe Loven skulde gælde, skal jeg kun udtale, at jeg i Udvalget skal stille et Forslag, der siger, at Loven skal gælde 1 Aar, eller hvor længe det nu skal være. Jeg vil blot understrege, at jeg ikke har tænkt paa at luske nogen som helst anden Mening ind i Loven, idet Forslaget jo hedder: Forslag til midlertidig Lov om Anmeldelsespligt o. s. v. Det har altsaa ikke været min Mening at undgaa en saadan Paragraf.

Med disse Bemærkninger vil jeg igen tilsiige mit Partis Støtte til Behandling af Ministerens Forslag i et Udvalg, men jeg maa dog understrege, at jeg helst ser, det bliver Ungdomskommissionens Forslag, der faar Tilslutning, fordi det er det eneste Forslag, som betyder, at man tager om Nælden ved Roden og faar skaffet Værelser til Ungdommen i Dag, og det er jo det, det drejer sig om.

Anden Næstformand (Victor Larsen):

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: Det ærede Medlem Fru Alvilda Larsen havde en lang Hukommelse med Hensyn til et Standpunkt, jeg havde indtaget i Huslejudvalget, til en Undersøgelse af dette Behov i 1946. Min Hukommelse er ikke saa lang, men jeg gaar ud fra, at Fruen har slaaet efter for at finde ud, hvilke Standpunkter vi havde til denne Opgørelse. (*Alvilda Larsen:* Ja!). Lad mig sige om det, at det er højst sandsynligt, at jeg har advaret imod at vække falske Forhaabninger. Det har bare ikke noget som helst med den Situation, vi nu staar i, at gøre, for nu vil der ikke blive vakt falske Forhaabninger, hvis Opgørelsen faar det Udfald, at det vises, at der er et Behov,

som ikke kan klares paa frivillig Vis. Det er det, der gør Forskellen. Det ærede Medlems logiske Sans havde svigtet hende ved denne Lejlighed.

Bjørner: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister, fordi han i sit Svar her slog fast, hvad der ikke klart fremgaar af Lovforslaget, at Forholdet efter Loven vil være dette, at selv om man er begyndt med at udleje, er der ikke noget til Hinder for, at man til enhver Tid kan gaa over i den Klasse, der frigør sig gennem Betaling, ligesom Loven jo udtrykkeligt siger, at man kan gaa den anden Vej. Jeg vil gerne sætte en tyk Streg under dette, at der altsaa, saa vidt jeg forstaar, vil herske en absolut fri Opsigelighed i alle disse Fremlejerforhold, en Opsigelighed, som ikke kræver nogen som helst Grunde fra Fremlejerens Side for at slippe af med Lejeren. Det er rart, at man nu er klar over her i det høje Ting, at det er disse Vilkaar, der er lovet som et Grundlag for denne Lov, og dette Grundlag maa man saa ikke senere svigte. Det var som sagt en Beroligelse at faa dette fastslaaet, og jeg kunde ønske, at det ogsaa fandt klart Udtryk i Loven.

Den højtærede Minister svarede kun paa en enkelt Ting af det, jeg havde fremsat Bemærkninger om, nemlig hvorvidt man kunde søge ad skattetekniske Veje at hjælpe paa Forholdet, idet Ministeren sagde, at Lettelser i Ejendomsbeskatningen jo kun vilde komme til at gælde for Villaejere, og dette er rigtigt. Den højtærede Minister svarede ikke paa den anden Del af mit Forslag, nemlig om man ikke kunde søge at løse Problemet gennem en Skattelettelse for Fremlejerne, idet jeg i Gaar foreslog, at man skulde overveje simpelt hen at gøre den Indtægt, den enkelte har ved at fremleje, fri for Indkomstbeskatning. Men det er maaske ogsaa et af de Spørgsmaal, vi kan drøfte i Udvalget.

Hvis dette Lovforslag kommer til at virke efter sin Hensigt, skulde der jo ikke komme nogen Penge i Kassen til Kollegierne, men der skulde blive fremskaffet Værelser. De Betragtninger, den højtærede Minister gjorde gældende med Hensyn til Pengerigeligheden og den lave Leje, og som maaske kunde være en forlods Besvarelse af mit Spørgsmaal i Retning af, at man ikke mener ad Skattelettelsens Vej at kunne opnaa noget, kan jo lige saa godt slaa den anden Vej; man kan lige saa godt sige, at hvis der stadig væk er den store Pengerigelighed og Lejen stadig er lav, ja, saa vil Folk frigøre sig